

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๗
ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งสาธารณะและการขนส่ง
ประจำทาง ในท้องที่บางจังหวัด และกำหนด
เครื่องอุปกรณ์การขนส่ง
พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ตั้งศาลชัย

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓
เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๑

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งสาธารณะและการขนส่งประจำทาง ในท้องที่บางจังหวัด และกำหนดเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง

พระมหากษัตริย์อภัยอำนาจตามความในมาตรา ๒ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งสาธารณะและการขนส่งประจำทาง ในท้องที่บางจังหวัด และกำหนดเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งสาธารณะและการขนส่งประจำทาง ในท้องที่จังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) จังหวัดพระนคร
- (๒) จังหวัดธนบุรี

LIRT

- (๓) จังหวัดกาญจนบุรี
- (๔) จังหวัดนครปฐม
- (๕) จังหวัดราชบุรี
- (๖) จังหวัดเพชรบุรี
- (๗) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- (๘) จังหวัดชุมพร
- (๙) จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- (๑๐) จังหวัดนครศรีธรรมราช
- (๑๑) จังหวัดตรัง
- (๑๒) จังหวัดพัทลุง
- (๑๓) จังหวัดสงขลา
- (๑๔) จังหวัดปัตตานี
- (๑๕) จังหวัดยะลา
- (๑๖) จังหวัดนราธิวาส
- (๑๗) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- (๑๘) จังหวัดสระบุรี
- (๑๙) จังหวัดลพบุรี
- (๒๐) จังหวัดนครสวรรค์
- (๒๑) จังหวัดพิจิตร

- (๒๒) จังหวัดพิษณุโลก
- (๒๓) จังหวัดสุโขทัย
- (๒๔) จังหวัดอุตรดิตถ์
- (๒๕) จังหวัดลำปาง
- (๒๖) จังหวัดแพร่
- (๒๗) จังหวัดลำพูน
- (๒๘) จังหวัดเชียงใหม่
- (๒๙) จังหวัดนครราชสีมา
- (๓๐) จังหวัดบุรีรัมย์
- (๓๑) จังหวัดสุรินทร์
- (๓๒) จังหวัดศรีสะเกษ
- (๓๓) จังหวัดอุบลราชธานี
- (๓๔) จังหวัดขอนแก่น
- (๓๕) จังหวัดอุดรธานี
- (๓๖) จังหวัดหนองคาย
- (๓๗) จังหวัดฉะเชิงเทรา
- (๓๘) จังหวัดปราจีนบุรี

มาตรา ๔ ให้กำหนดรถยนต์รับบรรทุกของรวมตลอดถึงรถ
พ่วง ที่ใช้ในการประกอบการขนส่งสาธารณะหรือการขนส่ง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

ประจำทาง ^{๕๕๕} หนึ่งหมื่นกิโลกรัม ^{๕๕๕} หนึ่งหมื่นกิโลกรัมเกินกว่าสองพันกิโลกรัม เป็นเครื่องอุปโภคบริโภคขนส่งตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๗ ในท้องที่จังหวัดตามมาตรา ๓

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา ^{๕๕๕} นี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่รถยนต์รับจ้างบรรทุกของได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นอย่างมาก อัตราค่าจ้างไม่แน่นอน การบรรทุกของไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การคุ้มครองความเสียหายของผู้เป็นเจ้าของและผู้รับจ้างยังไม่รัดกุมและเป็นธรรม ประกอบกับได้มีการคัดค้านการเสียภาษีอากรด้วยการขนส่งสินค้าโดยทางรถยนต์มากขึ้น จึงสมควรประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๗ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสาธารณะและการขนส่งประจำ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

ทาง และกำหนดให้รถยนต์บรรทุกของรวมตลอดถึงรถพ่วงที่ใช้ในการประกอบกรขนส่งจำภาระหรือการขนส่งประจำทางที่น้ำหนักบรรทุกน้ำหนักบรรทุกเกินกว่า ๒,๐๐๐ กิโลกรัม เป็นเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ ในท้องถิ่นบางจังหวัด

